

Duch Slovenského národa

Čo je to vlastne duch Slovenského národa? Čo sa skrýva pod touto vetou? Aký má význam? Ja si myslím, že duch Slovenského národa je všade na Slovensku a v každom hrdom Slovákov. Predkovia sa snažili vytvoriť tohto ducha a to sa im aj podarilo. Vytvárali ho svojimi tradíciami a zvykmi, ktoré šírili z pokolenia na pokolenie. Ale nie len predkovia ho vytvárali, ale aj samotná krajina. Môžeme sa pýšiť krásnou prírodou ako napríklad Slovenským rajom, rôznymi jaskyňami, podzemnou vodou ale hlavne našimi Tatrami.

Keď príde do našej krajiny cudzinec, čo by sme mu ukázali ako prvé? No predsa naše Tatry ako som už pred tým spomínala. Určite by som ho zobrala na najvyšší vrch Tatier, takže Gerlachovský Štít aby sa pokochal krásou prírody, ktorú Slovensko má. Ako druhé by som ho zobrala najesť sa do nejakej slovenskej reštaurácie, ktorá je typická slovenskými výrobkami. Objednala by som mu najlepšiu slovenskú kapustnicu a druhé jedlo, nič iné ako bryndzové halušky so slaninou. Aby to dobre chutilo dala by som mu ochutnať z našej žinčice, lebo každý dobre vie, že k bryndzovým haluškám sa hodí žinčica. A čo ďalej? Skončila krása nášho Slovenska? Ani náhodou, nie sme ani na začiatku. V zahraničí je veľa rozličných folklórnych festivalov, ale ani jeden sa nevyrovná našim. Slovensko je hrdé na svoj bohatý folklór a zvyky. Každá oblasť, mesto alebo obec má svoj vlastný charakter a svoj vlastný folklór a to sú kroje, hudba, piesne, zvyky, tradície, tance a nárečie. Aký je vlastne náš slovenský jazyk? Keby sa chcel cudzinec naučiť náš jazyk, trvalo by mu to aj celé roky kým by sa ho naučil. Hovorí sa, že náš jazyk je najťažší, lebo máme veľkú slovnú zásobu, ťažká je aj naša gramatika a máme veľa pravidiel v slovenčine, ani nám Slovákom to nejde vždy ako po masle. Cudzinca by som pozvala v období Veľkej Noci. Veď predsa každá krajina má iné tradície. Cudzinec by videl ako sa u nás vyrába syrek a akí sme štedrý a pohostinní ľudia. Na Veľkú Noc, keď prídu kupači s plnými vedrami studenej vody a s korbáčom v ruke, ktorý si sami vyrobia, my ženy ich pohostíme s plnými taniermi údenej šunky, klobásy, koláčmi, šalátom, cviklou, chrenom, syrkom a podobnými dobrotami. A nakoniec je vo zvyku dávať mužom peniaze za ich dobre vykonanú prácu. A toto všetko robia len preto, aby sme my ženy boli po celý rok zdravé ako rybičky. My Slováci veľmi radi fandíme naším športovcom a hlavne keď sú majstrovstvá v hokeji, oblečieme sa do tričiek, šálov, klobúkov so slovenskou vlajkou a do ruky slovenskú vlajku a v plnom prúde držíme palce Slovensku. Vtedy Slováci sedia pri televízoroch, počúvajú rádia alebo fandia priamo na mieste, kde hokejisti hrajú.

Myslím si, že cudzincovi by sa naša krajina veľmi páčila a nevedel by sa vynadávať z krásy, ktorú videl u nás na Slovensku. Treba si vážiť každý kút tejto krajiny a netreba ju ničieť, sme predsa hrdí Slováci a mali by sme sa aj tak správať. Duch Slovenského národa spočíva práve z týchto zvykov, ktoré som vám opísala pri návšteve nejakého cudzinca.